

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Комітет з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів

01008, м.Київ-8, вул. М. Грушевського, 5, тел.: 255-40-35, e-mail: spvr@rada.gov.ua

ВИСНОВОК

щодо проекту Закону України про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо деяких питань функціонування сфер зайнятості та загальнообов'язкового державного соціального страхування на випадок безробіття в період воєнного стану (реєстр.№ 7275)

Відповідно до статті 16 Закону України «Про комітети Верховної Ради України» та доручення Голови Верховної Ради України Стефанчука Р.О. Комітет Верховної Ради України з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів на своєму засіданні 13 квітня 2022 року (Протокол № 109) розглянув проект Закону України про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо деяких питань функціонування сфер зайнятості та загальнообов'язкового державного соціального страхування на випадок безробіття в період воєнного стану (реєстр.№ 7275), поданий народними депутатами України Третьяковою Г.М., Мінько С.А. та іншими народними депутатами.

Як зазначено у пояснювальній записці, законопроект розроблено з метою «врегулювання особливостей надання статусу безробітного, виплати допомоги по безробіттю, сприяння організації підприємницької діяльності та створення нових робочих місць на час дії воєнного стану».

Законопроектом вносяться зміни до законів України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття», «Про зайнятість населення» та «Про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб», якими пропонується:

1. Установити, що на час дії воєнного стану та протягом 180 календарних днів після його припинення або скасування, Кабінет Міністрів України має право:

визначати перелік видів забезпечення, соціальних послуг, компенсацій та допомог, передбачених законами України «Про зайнятість населення» та «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття», а також особливості їх надання;

визначати особливості реєстрації, перереєстрації безробітних та ведення обліку осіб, які шукають роботу, а також особливості призначення, відкладення, скорочення, припинення та поновлення виплати допомоги по безробіттю, відмінні від встановленого порядку;

затверджувати бюджет Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття та приймає інші рішення, передбачені законами України «Про зайнятість населення» та «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття», без погодження (схвалення) правлінням Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття.

2. Установити, що на час дії воєнного стану та протягом 180 календарних днів після його припинення або скасування:

допомога по безробіттю призначається з першого дня надання статусу безробітного;

виплата допомоги по безробіттю може здійснюватися без особистого відвідування безробітним територіального органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, за умови підтвердження безробітним наміру перебування у статусі безробітного не рідше ніж один раз на 30 календарних днів будь-якими засобами комунікації, в тому числі електронної;

призначення допомоги по безробіттю внутрішньо переміщеним особам, які не мають документів, та / або щодо яких відсутні відомості про періоди страхового стажу, трудової діяльності, заробітну плату (дохід, грошове забезпечення), здійснюється на підставі відомостей наявних у:

державному реєстрі фізичних осіб платників податків;

єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань;

системі загальнообов'язкового державного пенсійного страхування;

реєстрі страхувальників та реєстрі застрахованих осіб Державного реєстру загальнообов'язкового державного соціального страхування;

інформаційній системі Державної міграційної служби та Міністерства внутрішніх справ;

єдиній інформаційній базі даних про внутрішньо переміщених осіб;

податковій звітності за останній звітний період або за IV квартал 2021 рік, або річної звітності за 2021 рік;

до отримання відповідних відомостей допомога по безробіттю призначається у мінімальному розмірі, встановленому законодавством на випадок безробіття, а загальна тривалість виплати такої допомоги не може перевищувати 180 календарних днів. Після надходження необхідних відомостей тривалість виплати допомоги по безробіттю та її розмір переглядається відповідно до законодавства;

максимальний розмір допомоги по безробіттю не може перевищувати розміру півтори мінімальні заробітні плати, установленої законом на 1 січня календарного року;

виплата допомоги по безробіттю припиняється відповідно до підстав, визначених статтею 31 цього Закону, а також у разі перебування безробітного з кордоном понад 30 календарних днів..

Як зазначено у пояснювальній записці, реалізація проекту акта не потребуватиме додаткових коштів з Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування на випадок безробіття. За умов суттєвого збільшення

реєстрації внутрішньо переміщених осіб як безробітних, може відбуватися збільшення видатків на допомогу по безробіттю.

За рахунок перерозподілу коштів Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування на випадок безробіття з інших програм, які не будуть реалізовуватися у воєнний час, також буде забезпечене фінансування на:

розширення програми надання підприємствам допомоги по частковому безробіттю – 741 млн. грн.;

надання фінансової допомоги громадянам для організації власної справи – 300 млн. гривень.

За результатами розгляду слід зазначити наступне.

Щодо встановлення на час дії воєнного стану та протягом 180 календарних днів після його припинення або скасування, права Кабінету Міністрів України визначати перелік видів забезпечення, соціальних послуг, компенсацій та допомог, передбачених Законами України «Про зайнятість населення» та «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття», а також особливості їх надання; особливості реєстрації, перереєстрації безробітних та ведення обліку осіб, які шукають роботу, особливості призначення, відкладення, скорочення, припинення та поновлення виплати допомоги по безробіттю, відмінні від встановленого порядку; затверджувати бюджет Фонду слід зауважити таке. У пункті 3 Указу Президента України від 24 лютого 2022 року № 64/22«Про введення воєнного стану в Україні» зазначено, що «у зв'язку із введенням в Україні воєнного стану тимчасово, на період дії правового режиму воєнного стану, можуть обмежуватися конституційні права і свободи людини і громадянина, передбачені статтями 30 – 34, 38, 39, 41 – 44, 53 Конституції України, а також вводитися тимчасові обмеження прав і законних інтересів юридичних осіб в межах та обсязі, що необхідні для забезпечення можливості запровадження та здійснення заходів правового режиму воєнного стану, які передбачені частиною першою статті 8 Закону України «Про правовий режим воєнного стану»». Тобто обмеження можуть відбуватися лише протягом періоду воєнного стану.

Аналогічні застереження висловлені представниками Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини та Спільногопредставницького органу об'єднань профспілок України.

До того ж Спільний представницький орган об'єднань профспілок України надав низку інших зауважень, в т.ч. запропоновано у пункті 2 після слів «У Законі України «Про зайнятість населення» (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., №24, ст. 243 із наступними змінами)»:

підпункт 1 викласти в такий редакції: «1) пункт 24 частини першої статті 1 викласти в такий редакції: часткове безробіття – вимущене тимчасове скорочення передбаченої законодавством тривалості робочого часу у зв'язку із зупиненням (скороченням) виробництва продукції (робіт, послуг), надання соціально важливих послуг (у сфері охорони здоров'я, освіти) без припинення трудових відносин.

Спільним представницьким органом сторони роботодавців на національному рівні запропоновано переглянути період сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, який надає право на отримання допомоги по частковому безробіттю.

Крім того, Головне науково-експертне управління Апарату Верховної Ради України звертає увагу на те, що «до проекту, крім норм, які регулюють суспільні відносини у сфері зайнятості та загальнообов'язкового державного соціального страхування на випадок безробіття в період воєнного стану, що відповідає предмету проекту згідно з його назвою, включені положення постійного характеру, які діятимуть як під час воєнного стану, так і після його припинення чи скасування. За цих умов питання, яких стосуються положень постійного характеру, на наш погляд, доцільніше вирішувати у окремому проекті, оскільки це дозволить розглянути їх ретельніше, залишивши у проекті лише питання, які є актуальними під час відбиття військової агресії Російської Федерації проти України або обмежити їх дію період воєнного стану та протягом 180 календарних днів після його припинення або скасування».

Отже, положення проекту потребують доопрацювання з урахуванням вимог статті 64 Конституції України та Указу Президента України № 64/22.

Головне науково-експертне управління звертає також увагу на наступне: «запропоноване у проекті надання Кабінету Міністрів України повноважень щодо визначення переліку видів забезпечення, соціальних послуг, компенсацій та допомог, передбачених Законами України «Про зайнятість населення» та «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття» (тобто надання можливості на власний розсуд вирішувати, які види забезпечення, соціальних послуг, компенсацій та допомог, передбачених названими законами надаватимуться) означає, що Кабінет Міністрів України отримує повноваження встановлювати, які норми законів діють, а які – ні, тобто фактично йдеться про внесення змін до законів підзаконними нормативно-правовими актами, що не узгоджується із ст. 75 Конституції України, згідно з якою «єдиним органом законодавчої влади в Україні є парламент - Верховна Рада України»;

«у проекті пропонується передбачити, що порядок надання фінансової допомоги для організації підприємницької діяльності, її граничний розмір та повернення, а також порядок надання та повернення допомоги по частковому безробіттю, строки та розмір її надання визначаються та затверджуються Кабінетом Міністрів України» (доповнення до ст. 27 та ст. 47 Закону України «Про зайнятість населення»). Таким чином продовжується практика застосування норм і положень законів щодо державних соціальних гарантій у порядку та розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України не лише у період воєнного стану, а й на постійній основі.».

До того ж зміни до статті 27 Закону України «Про зайнятість населення» щодо виплати одноразово фінансової допомоги для організації підприємницької діяльності потребують узгодження з нормою діючої редакції абзацу другого частини першої цієї ж статті, яка передбачає надання безробітним з числа застрахованих осіб, які виявили бажання провадити

підприємницьку діяльність виплату допомоги по безробіттю одноразово для організації такої діяльності.

Спільний представницький орган сторони роботодавців на національному рівні, Спільний представницький орган об'єднань профспілок України, Конфедерація роботодавців України надали свої пропозиції до окремих положень законопроекту.

Міністерство економіки України підтримує зазначений законопроект.

Державна служба України з питань праці та Державний центр зайнятості повідомили про відсутність пропозицій до законопроекту.

Під час розгляду законопроекту члени Комітету погодилися із необхідністю його прийняття з урахуванням висловлених пропозицій народних депутатів – членів Комітету.

За результатами обговорення Комітет Верховної Ради України з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів ухвалив цей висновок і прийняв рішення рекомендувати Верховній Раді України:

проект Закону України про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо деяких питань функціонування сфер зайнятості та загальнообов'язкового державного соціального страхування на випадок безробіття в період воєнного стану (реєстр.№ 7275), включити до порядку денного сьомої сесії Верховної Ради України дев'ятого скликання та, керуючись пунктом 1 частини першої статті 114 Регламенту Верховної Ради України, за наслідками розгляду в першому читанні прийняти за основу та в цілому з техніко-юридичними правками та пропозиціями народних депутатів - членів Комітету, а саме:

1. Назву законопроекту викласти у такій редакції:

«Про внесення змін до деяких законів України щодо функціонування сфер зайнятості та загальнообов'язкового державного соціального страхування на випадок безробіття-під час дії воєнного стану».

2. Пункт перший розділу I законопроекту викласти у такій редакції:

«1. У Законі України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 22, ст. 171 із наступними змінами):

1) у статті 7:

в абзаці другому частини першої слова «у тому числі одноразова її виплата для організації безробітним підприємницької діяльності» виключити;

частину другу після абзацу шостого доповнити новим абзацом такого змісту:

«надання одноразової фінансової допомоги для організації підприємницької діяльності відповідно до статті 27 Закону України «Про зайнятість населення»;

У зв'язку з цим абзац сьомий – дванадцятий вважати відповідно абзацами восьмим - тринадцятим.

- 2) частини сьому та одинадцяту статті 22 виключити;
- 3) у статті 23:
- частину шосту виключити;
- частину сьому викласти в такій редакції:
- «7. Порядок надання допомоги по безробіттю визначається Кабінетом Міністрів України»;
- 4) абзац третій частини третьої статті 36 виключити;
- 5) розділ VIII «Прикінцеві положення» доповнити пунктом 3³ такого змісту:

«3³. Установити, що під час дії воєнного стану:

Кабінет Міністрів України визначає перелік видів забезпечення, соціальних послуг, компенсацій та допомог у сфері зайнятості та загальнообов'язкового державного соціального страхування на випадок безробіття, а також особливості їх надання;

Кабінет Міністрів України визначає особливості реєстрації, перереєстрації безробітних та ведення обліку осіб, які шукають роботу, а також особливості призначення, відкладення, скорочення тривалості, припинення виплати допомоги по безробіттю, відмінні від встановленого порядку;

Кабінет Міністрів України затверджує бюджет Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття та приймає інші рішення, передбачені цим Законом та Законом України «Про зайнятість населення», без погодження (схвалення) правлінням Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття;

допомога по безробіттю призначається з первого дня надання статусу безробітного;

виплата допомоги по безробіттю може здійснюватися без особистого відвідування безробітним, який перебуває на тимчасово окупованій території або на якій ведуться бойові дії, територіального органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, за умови підтвердження безробітним наміру перебування у статусі безробітного будь-якими засобами комунікації, у тому числі електронними, не рідше ніж один раз на 30 календарних днів;

призначення допомоги по безробіттю внутрішньо переміщеним особам або тим, хто перебуває на тимчасово окупованій території або на якій ведуться бойові дії, які не мають документів, про періоди страхового стажу, трудової діяльності, заробітну плату (дохід, грошове забезпечення), здійснюється на підставі відомостей, наявних у:

Державному реєстрі фізичних осіб - платників податків;

Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань;

Державному реєстрі загальнообов'язкового державного соціального страхування;

інформаційній системі Державної міграційної служби та Міністерства внутрішніх справ;

єдиній інформаційній базі даних про внутрішньо переміщених осіб;

податковій звітності за останній звітний період чи за IV квартал 2021 року або річній звітності за 2021 рік;

до отримання відомостей стосовно осіб, зазначених у абзаці сьомому цього пункту, допомога по безробіттю призначається їм у мінімальному розмірі, а загальна тривалість виплати такої допомоги не може перевищувати 180 календарних днів; після надходження необхідних відомостей тривалість виплати допомоги по безробіттю та її розмір переглядаються відповідно до законодавства;

максимальний розмір допомоги по безробіттю не може перевищувати 150 відсотків мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня календарного року;

виплата допомоги по безробіттю припиняється відповідно до підстав, визначених статтею 31 цього Закону, а також у разі перебування безробітного за кордоном понад 30 календарних днів».

3. У пункті другому розділу І законопроекту:

1) підпункт 1) викласти у такій редакції:

«1) у пункті 24 частини першої статті 1 слова «з причин економічного, технологічного і структурного характеру» замінити словами «(виконання робіт, надання послуг) з причин економічного, технологічного характеру, надзвичайної ситуації, введення надзвичайного або воєнного стану, встановлення карантину»;

2) у абзаці другому підпункту 2) після слів «сприяння самозайнятості» додовнити словом «населення»;

3) підпункт 3) викласти у такій редакції:

«3) назву та частину першу статті 27 викласти в такій редакції:

«Стаття 27. Сприяння самозайнятості населення, організації підприємницької діяльності та створенню нових робочих місць

1. Для стимулювання самозайнятості населення, підприємницької ініціативи центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, забезпечує надання безоплатних індивідуальних і групових консультацій з питань організації та провадження підприємницької діяльності із залученням на громадських засадах працівників органів державної влади у порядку, встановленому центральним

органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері зайнятості населення та трудової міграції.

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, через свої територіальні органи сприяє безробітним у реалізації права на організацію підприємницької діяльності шляхом:

виплати одноразово фінансової допомоги для організації підприємницької діяльності;

супроводження та консультування протягом двох років з дня державної реєстрації юридичної особи або фізичної особи-підприємця осіб, які отримали фінансову допомогу для організації підприємницької діяльності.

Порядок надання фінансової допомоги для організації підприємницької діяльності та її повернення, граничний розмір, затверджуються Кабінетом Міністрів України»;

4) підпункт 4) викласти у такій редакції:

«4) у частині першій статті 45:

у пункті 7:

у першому реченні слова і цифри «протягом 30 робочих днів з дати прийняття рішення про таке відвідування (крім періоду дії карантину, встановленого Кабінетом Міністрів України з метою запобігання поширенню особливо небезпечних інфекційних хвороб)» замінити словами і цифрами «протягом 30 робочих днів з дня, наступного за днем прийняття ним рішення про таке відвідування»;

друге речення виключити;

доповнити пунктом 7¹ такого змісту:

«7¹) непідтвердження без поважних причин будь-якими засобами комунікації, у тому числі електронними, наміру перебування у статусі зареєстрованого безробітного протягом 30 робочих днів з дня, наступного за днем останнього підтвердження (відвідування) (під час дії надзвичайного або воєнного стану, карантину, у разі виникнення надзвичайної ситуації)»;

доповнити абзацом двадцятим такого змісту:

«Наявність поважних причин підтверджується відповідними документами»;

5) підпункт 5) викласти у такій редакції:

«статтю 47 викласти в такій редакції:

«Стаття 47. Допомога по частковому безробіттю

1. Допомога по частковому безробіттю — це вид державної підтримки застрахованих осіб (працівників та фізичних осіб- підприємців) у разі втрати ними частини заробітної плати (доходу) у зв'язку із зупиненням (скороченням)

виробництва продукції (виконання робіт, надання послуг) з причин економічного, технологічного характеру, надзвичайної ситуації, введення надзвичайного або воєнного стану, встановлення карантину.

Допомога по частковому безробіттю не надається органам державної влади, органам місцевого самоврядування або закладам, установам, організаціям, створеним ними у встановленому порядку, які повністю утримуються за рахунок державного чи місцевого бюджету.

2. Допомога по частковому безробіттю надається територіальним органом центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, за зверненням роботодавця або фізичної особи-підприємця, який є застрахованою особою, для її виплати працівникам або фізичній особі-підприємцю, який є застрахованою особою.

3. Допомога по частковому безробіттю не надається у разі, якщо:

1) зупинення (скорочення) виробництва продукції (виконання робіт, надання послуг) має сезонний характер або виникає виключно з організаційно-виробничих причин;

2) працівник відмовився від працевлаштування (тимчасового переведення) на підходящу роботу у роботодавця з повним робочим днем (тижнем), або працює у роботодавця за сумісництвом, або проходить альтернативну (невійськову) службу.

3) протягом шести місяців, що передують місяцю зупинення (скорочення) виробництва продукції (виконання робіт, надання послуг), у роботодавця, фізичної особи-підприємця наявна заборгованість із виплати заробітної плати та/або із сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування та/або страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування;

4) роботодавець (фізична особа-підприємець) перебуває у процесі припинення, визнаний у встановленому порядку банкрутом або стосовно нього порушено справу про банкрутство, перебуває у процесі санації.

4. Право на допомогу по частковому безробіттю мають застраховані особи, зазначені у частині першій цієї статті, за яких (які) протягом останніх шести місяців, що передують місяцю, в якому почалося скорочення передбаченої законодавством тривалості робочого часу, сплачено єдиний внесок на загальнообов'язкове державне соціальне страхування. У разі якщо протягом останніх шести місяців до звернення про надання допомоги по частковому безробіттю законодавством надано право окремим роботодавцям або фізичним особам-підприємцям не сплачувати єдиний внесок на загальнообов'язкове державне соціальне страхування – застосовуються попередні 180 календарних днів до такого періоду.

5. У разі порушення гарантій зайнятості осіб, яким виплачувалася допомога по частковому безробіттю (розірвання трудового договору з підстав, передбачених пунктом 1 статті 36, частиною третьою статті 38, пунктом 1

частини першої статті 40 Кодексу законів про працю України), протягом шести місяців з дня закінчення виплати допомоги (якщо допомога виплачувалася менше ніж 180 календарних днів — протягом періоду, що дорівнює періоду виплати допомоги), кошти такої допомоги повертаються роботодавцем в повному обсязі до Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття.

У разі припинення діяльності фізичної особи-підприємця, яка отримувала допомогу по частковому безробіттю, протягом шести місяців з дня закінчення виплати допомоги (якщо допомога виплачувалася менше ніж 180 календарних днів — протягом періоду, що дорівнює періоду виплати допомоги), кошти повертаються отримувачем такої допомоги в повному обсязі до Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття.

6. Порядок, строки, розмір та критерії надання допомоги по частковому безробіттю, порядок повернення коштів такої допомоги до Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття визначається Кабінетом Міністрів України.

7. Фінансування виплат, визначених цією статтею, здійснюється в межах коштів Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття, а також за рахунок інших джерел, не заборонених законодавством»;

6) підпункт 7) викласти у такій редакції:

7) розділ XI «Прикінцеві та перехідні положення» доповнити пунктом 5² такого змісту:

«5². Установити, що під час дії воєнного стану:

Кабінет Міністрів України визначає перелік видів забезпечення, соціальних послуг, компенсацій та допомог у сфері зайнятості та загальнообов'язкового державного соціального страхування на випадок безробіття, а також особливості їх надання;

Кабінет Міністрів України визначає особливості реєстрації, перереєстрації безробітних та ведення обліку осіб, які шукають роботу, а також особливості призначення, відкладення, скорочення, припинення та виплати допомоги по безробіттю, відмінні від встановленого порядку;

Кабінет Міністрів України затверджує бюджет Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття та приймає інші рішення, передбачені цим Законом та Законом України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття», без погодження (схвалення) правлінням Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття;

видача та продовження дії дозволу на застосування праці іноземців та осіб без громадянства здійснюється за рішенням територіального органу

центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, за заявою роботодавця, поданою будь-якими засобами комунікації, у тому числі електронними, разом з документами, визначеними цим Законом;

видача та продовження дії дозволу на застосування праці громадян Російської Федерації, Республіки Білорусь (за необхідності – громадян інших держав) здійснюється за погодженням із регіональними органами Служби безпеки України. Сроки, визначені частиною першою статті 42⁶ цього Закону, продовжуються до отримання погодження або відмови у такому погодженні. Територіальний орган центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, відмовляє у видачі або продовженні дозволу на застосування праці громадян Російської Федерації, Республіки Білорусь (за необхідності – громадян інших держав) у разі відмови регіональних органів Служби безпеки України у погодженні видачі або продовження такого дозволу;

статус безробітного надається особі з першого дня її реєстрації у територіальному органі центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, за особистою заявою без вимоги щодо наявності підходящеї роботи;

особа, яка перебуває на тимчасово окупованій території або на якій ведуться бойові дії може звернутися до будь-якого територіального органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, будь-якими доступними їй засобами комунікації, у тому числі електронними, із заявою про наданням статусу безробітного, а також із заявою про припинення трудового договору;

надання статусу безробітного внутрішньо переміщеним особам, а також тим, хто перебуває на тимчасово окупованій території або на якій ведуться бойові дії, та не мають документів, необхідних для реєстрації їх як безробітних, та / або про періоди страхового стажу, трудової діяльності, заробітну плату (дохід, грошове забезпечення), здійснюється на підставі відомостей, наявних у:

Державному реєстрі фізичних осіб платників податків;

Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань;

єдиній державній електронній базі з питань освіти;

Державному реєстрі загальнообов'язкового державного соціального страхування;

інформаційній системі Державної міграційної служби та Міністерства внутрішніх справ;

єдиній інформаційній базі даних про внутрішньо переміщених осіб;

податковій звітності за останній звітний період чи за IV квартал 2021 рік або річній звітності за 2021 рік;

для отримання статусу безробітного особи, які є внутрішньо переміщеними, а також ті, хто залишився в межах територій, де ведуться бойові дії, та у яких не розірвані трудові договори з роботодавцем, подають до територіального органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, заяву на ім'я роботодавця про припинення трудового договору за формулою, визначеною центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, про що повідомляється роботодавець (будь-якими засобами комунікації, у тому числі електронними), територіальний орган центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, та територіальний орган Пенсійного фонду України;

підходящею для безробітного та особи, яка шукає роботу, вважається робота, яка:

1) відповідає його освіті, професії/професіям (спеціальності / спеціальностям), кваліфікації, а також набутому особою за період своєї трудової діяльності досвіду роботи – протягом 30 календарних днів з дня надання статусу зареєстрованого безробітного;

не потребує кваліфікації (спеціальності), професійної підготовки або робота, що потребує первинної професійної підготовки, зокрема безпосередньо на робочому місці, – для осіб, які перебувають у статусі зареєстрованого безробітного понад 30 календарних днів, та для осіб, які не мають професії (спеціальності) і вперше шукають роботу;

2) відповідає рівню заробітної плати залежно від тривалості безробіття. При підборі підходящеї роботи враховується заробітна плата у розмірі:

не нижче розміру заробітної плати (доходу, грошового забезпечення) за останнім місцем роботи (служби) – для осіб, які перебувають у статусі зареєстрованого безробітного, протягом 30 календарних днів з дня надання такого статусу;

не нижче розміру мінімальної заробітної плати для роботи на умовах повного робочого часу (дня) для осіб, які:

перебувають у статусі зареєстрованого безробітного понад 30 календарних днів;

здійснюють пошук роботи вперше;

підбір підходящеї роботи здійснюється за місцем звернення особи до територіального органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, та не обмежується межами адміністративно-територіальної одиниці, в якій особа зареєстрована як безробітна чи звернулась для пошуку роботи. Без згоди особи їй не може пропонуватися робота, яка потребує зміни місця проживання або місця перебування;

дія пунктів 7 і 7¹ частини першої статті 45 цього Закону не поширюється на осіб, які зареєстровані у територіальних органах центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, на тимчасово окупованих територіях або на яких ведуться бойові дії, за умови відвідування ними такого територіального органу (підтвердження наміру перебування у статусі безробітного будь-якими засобами комунікації, у тому числі електронними) протягом 30 календарних днів після припинення або скасування дії воєнного стану;

реєстрація безробітного у територіальному органі центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, припиняється з підстав, визначених частиною першою статті 45 цього Закону, а також у разі перебування безробітного за кордоном понад 30 календарних днів;

центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, надає роботодавцю, який працевлаштовує безробітних з числа внутрішньо переміщених осіб, компенсацію витрат на оплату праці таким працівникам у порядку та розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України»;

4. У пункті третьому розділу І законопроекту:

- 1) у абзаці третьому слово «змоги» замінити словом «можливості»;
- 2) у абзаці четвертому слово «новим» замінити словом «п'ятьма»;
- 3) абзац п'ятий викласти у такій редакції:

«Датою припинення трудового договору є день, наступний за днем подання такої заяви»;

4) у абзаці сьомому після слів «засобами комунікації» доповнити словами «у тому числі електронними».

5. У пункті другому розділу ІІ Прикінцеві та переходні положення після слів «Кабінет Міністрів України» доповнити словами «на час дії воєнного стану».

Співдоповідачем на пленарному засіданні Верховної Ради України з цього питання визначити Голову Комітету з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів Третьякову Г.М.

Перший заступник

Голови Комітету

М. Цимбалюк